

μόνον περί τῶν διασκεδάσεών της φροντί-
ζει. Ἐλάβομεν πληροφορίας καὶ εἰμεθα βέ-
βαιοι ὅτι δὲν φροντίζει διόλου περί πολι-
τικῆς.

Ἄς τὴν ἀφήσωμεν λοιπὸν αὐτὴν καὶ
ἄς ἐπανέλθωμεν εἰς τὸν Γάλλον. Πρέπει
νὰ λάβω μίαν ἀπόφασιν. Ἡ διορία, τὴν ὁ-
ποῖαν τοῦ ἀφῆκα λήγει αὐρίον.

— Καὶ ἡ θέσις εἶνε πάντοτε ἡ αὐτή,
ἐπιθύρουν ὁ ἐπιστάτης.

— Ὁ Γάλλος δὲν ζητεῖ πληροφορίας
περὶ ἐμοῦ;

— Ποτέ, ὑψηλότατε. Οὐτε δέκα λέξεις
προφέρει καθ' ἡμέραν. Πίνει, τρώγει, ἀνα-
γινώσκει... καὶ τὸν λοιπὸν χρόνον κοι-
μᾶται.

— Νομίζω πῶς δὲν ἔκαμα καλὰ νὰ παύ-
σω νὰ τὸν βλέπω. Ὅταν τοῦ ὁμιλοῦν περὶ
τοῦ γάμου τῆς δεσποινίδος Δορζέρ μετὰ τοῦ
ταμίου, ὠργίζετο πάντοτε, ἂν καὶ κατέ-
στελλε τὴν ὀργὴν του, καὶ τότε ἦτο δυ-
νατὸν νὰ ὁμολογήσῃ κατὰ τι. Πρέπει πρῶ-
τον νὰ τελειώσῃ αὐτὴ ἡ ὑπόθεσις ν' ἀ-
ποπειραθῇ ἀκόμη. Χθὲς ἀκριβῶς εἶδα τὸν
τραπεζίτην καὶ μοῦ εἶπεν ὅτι ἡ ἡμέρα
τῶν γάμων τῆς κόρης του εἶχεν ὀρίσθῃ.

Ἄς ἴδωμεν τί θὰ εἴπῃ ὁ αἰχμαλωτὸς
ἅμα μάθῃ τὴν θλιβερὰν αὐτὴν εἰδησιν.
Εἶνε ἡ καταστροφὴ τῶν τελευταίων ἐλ-
πίδων του.

Τί λέγεις περὶ τούτου, Βασίλη;

— Ὁμολογῶ, ὑψηλότατε, ὅτι ἔχω μίαν
ἄλλην ιδέαν.

— Ποῖαν;

— Ἄς ὑποθέσωμεν ὅτι ὁ νέος αὐτός,
καθὼς εἶπατε σεῖς, θὰ σιωπᾷ πάντοτε,
φοβούμενος τὴν ἐκδίκησιν τῶν μηδενι-
στῶν. Πολλὰκις μετενόησα, διότι τὸν συ-
νελάβομεν.

— Πῶς;

— Δὲν νομίζετε ὅτι ἂν ἔμενεν ἐλεύ-
θερος θὰ ἐπρόδιδε τὸ μυστικὸν τῶν σχέ-
σεών του, διὰ τινος ἀφρονος διαθήματος;

— Ὅχι, ἀφοῦ ἐσκέπτετο νὰ φύγῃ ἀπὸ
τὸ Παρίσι.

Ἐπεταὶ συνέχεια.

Αἰσopoulos

Sacher Masoch

ΒΑΡΒΑΡΑ

Διήγημα

σιν εὐφορωτάτας γαίας, κατὰ μείζονα λό-
γον ἐν Βοημία καὶ Οὐγγαρία.

Ἐνεκα τούτου κ' ἐγὼ διηροῦμαι συνή-
θως τὰς σχολικὰς μου διακοπὰς ἐν τινι
μονῇ, λίαν εὐχαρίστως, καθόσον ἡγάπων
πολὺ τὴν συναναστροφὴν τῶν κυρίων τού-
των κληρικῶν καὶ πρὸ πάντων τὴν τῶν
Βενεδικτίνων, οὔτινες, καίτοι φιλόσοφοι,
ἦσαν λίαν χαρίεντες.

Ἡμέραν τινὰ, ὁ ἱεράρχης, ὅστις κατέ-
χει δι' ἐμὲ θέσιν δευτέρου πατρός, με ὠ-
δήγησε παρὰ τῇ ἡγουμένῃ τῆς μονῆς τοῦ
Ὁσέγκ, ἥτις ἐγειννίαζε πρὸς τὴν ἡμετέ-
ραν. Ἐπρόκειτο νὰ ἐξέλθωμεν εἰς κυνή-
γιον φασιανῶν. Ἡ ἡγουμένη μᾶς ἐπερί-
μενεν ὑπὸ μεγάλην τινὰ σκιάδα, ἥτις ἡ-
γεῖρετο ἐν τῷ μέσῳ μαγευτικοῦ κήπου πε-
ριβάλλοντος τὴν μονήν, ὅπου ἐδέχετο
τοὺς φίλους της. Ἐγνώριζον ἤδη ἐκ τοῦ
ἱεράρχου, ὅτι κατήγετο ἐξ οἰκογενείας ἀ-
ριστοκρατικῆς τῆς Βοημίας, καὶ ὅτι ἦτο
ἀκόμη νέα καὶ ὠραιοτάτη. Ἐξεπλάγην
ὅμως εὐρὼν εἰς παρόμοιον μέρος τόσῃν νε-
ότητῃ καὶ ὠραιότητῃ.

..

Ἐκτοτε μετέβαινον ἀπὸ καιροῦ εἰς και-
ρὸν ἐν Ὁσέγκ, διὰ νὰ κυνηγῶν, ὅτε δὲ
ἐπανηρόχουν κατὰ σκοπὸν ἐκ μακρυῆς ἐκ-
δρομῆς, μ' ἐδέχοντο πάντοτε μετὰ τῆς
μεγαλειτέρας φιλοξενίας. Ἄλλοτε πάλιν
μετέβαινον, ὅπως παίζωμεν μετὰ τῆς ἡ-
γουμένης τὸ ζατρίκιον.

Ἦτο ἀληθῶς ὠραῖον καὶ εὐγενὲς πλῆ-
γμα. Σπανίως εἶδον εἰς γυναικεῖον πρό-
σωπον συνηνωμένα τοσοῦτον πνεῦμα, θελ-
κτικότητα καὶ ἀθωότητα· σπανίως ἀπῆν-
τησα τοσοῦτῳ μεγαλοπρεπὲς ἀνάστημα,
ἐπιβλητικώτερον ἔτι καθιστάμενον, ἔνεκα
τοῦ μακροῦ μεταξίνου μανδύου. Φερομέ-
νου ἄνωθεν τῶν λευκῶν της ἐνδυμάτων,
ἐνῶ ἡ ἐκ λευκοῦ ὑφάσματος καλύπτρα
της καθίστα λαμπροτέρους τοὺς σπινθη-
ροβολοῦντας καὶ πνευματώδεις ὀφθαλμούς
της, παρέχουσα αὐτοῖς πλεονάζον ζωηρό-
τητα καὶ γόητρον.

Ἐσπέραν τινὰ, καθ' ἣν ἐκάθητο ἀπέν-
αντί μου πρὸ τοῦ ἀβακίου καὶ ἡ ἀλαβά-
στρινος χεὶρ της ἐξήρχετο τῆς χιονώδους
χειρίδος τῆς σιούρας της—ἀνευ εὐσπλαγ-
χνίας—ὅπως κινήσῃ τὸν βασιλέα καὶ
κάμῃ ζατρίκιον, ἀνεφώνησα εὐθὺς:

— Δὲν δύναμαι νὰ ἐννοήσω, ὅσιωτάτη
μῆτερ, διατί ἐγίνατε μοναχή.

Μ' ἐρράπισεν ἐλαφρῶς ἐπὶ τῆς παρειᾶς
καὶ ἐμειδίασεν.

— Ἴδου ἐρώτησις, μοῖ εἶπεν, ἦν δὲν
συγχωρεῖ τις ἡ μόνον εἰς παιδίον. Θὰ σοὶ
ἀπαντήσω ὅμως. Θέλεις νὰ μάθῃς διατί
ἔφυγα τὸν κόσμον; Διότι ἐγνώρισκα ἀρκετὰ
καλὰ τὴν ἀπάτην του καὶ τὰς θλίψεις
του. Ἐγείνα μοναχή, διότι ἀνέκαθεν ἡ-
γάπησα περισσότερον τὸν Θεόν, τῶν μα-
ταίων ἀπολαύσεων, αἵτινες περιβάλλουσι
τὸ πλεῖστον μέρος τῶν γυναικῶν. Λογί-
ζομαι εὐτυχὴς ὅπισθεν τῶν τοίχων τού-
των καὶ ὅμως δὲν ἔχω μεγάλα ἁμαρτή-
ματα νὰ ἐξαγνίσω, ἀλλ' ἵνα δυνήθῃς νὰ
μάθῃς τί ἐστὶ ἱερὸν ἄσυλον δι' ὅσας κα-

ταστροφὴ τις τραγικὴ ὠδήγησεν ἐνταῦθα
ὀφείλεις νὰ γνωρίζῃς τὴν ἱστορίαν τῆς
Ἀδελφῆς Βαρβάρας.

— Σὺς παρακαλῶ, ἀνέκραξα, λάβετε
τὴν καλωσύνην νὰ μοὶ τὴν διηγηθῇτε.

— Δὲν δύναμαι· βλέπεις ὅμως ἐκεῖ
κάτω τὴν μοναχὴν ἐκείνην; Εἶνε ἡ Βαρ-
βάρα.

..

Γυνὴ τις ὑψηλὴ καὶ χαρίεσσα ἐβάδιζε
σιγῇ πλεσίον τῆς φράκτου. Εἶχε τὴν
κεφαλὴν ἐλαφρῶς κεκλιμένην, ἀλλὰ μεθ' ὑ-
περηφάνου, οὕτως εἰπεῖν, ὑποταγῆς, αἱ
δὲ γαλακτώδεις χεῖρές της ἐκράτουν κομ-
βολόγιον.

Ἦτο καὶ αὕτη ὠραία, ἀλλ' ἐν ἐπὶ
τοῦ προσώπου τῆς ἡγουμένης ἐπεχύνετο
ἡ γλυκύτης καὶ ἡ ἀθωότης, ἐπὶ τοῦ ἰδι-
κοῦ της ἀνέθαλλεν ὁ θρίαμβος τῆς νίκης,
ἦν κατήγαγεν ἐφ' αὐτῆς κατορθώσασα
νὰ ὑποταγῇ εἰς τὴν εὐσεβῇ ἀπόφασιν της.
Διέκρινέ τις ὅτι εἶχε ζήσει καὶ ὑποφέρει.
Ἐνῶ δὲ τὴν ἡκολούθουν διὰ τοῦ βλέμ-
ματος ἁμαξὰς τις ἔφθασε καὶ ἡ ὠραία κό-
μησεν Κζέρην κατῆλθεν.

Ἡ χαρίεσσα αὕτη γυνὴ ζῶσα ἐν τῷ
μέσῳ τῶν παθῶν καὶ τῆς τύρβης τοῦ κό-
σμου ἤρχετο ἐκεῖ ἀπὸ καιροῦ εἰς καιρὸν
ὅπως ἐξαγνισθῇ εἰς τὴν καθαρὰν ἀτμό-
σφαιραν, τὴν περιβάλλουσαν τὴν ἡγουμέ-
νην καὶ ἀποβάλλῃ τὸ ἐλαφρὸν φορτίον
τῶν ἁμαρτημάτων της, συγγνωστῶν ἄλ-
λως τε.

Ὅτε ἀνεχωρήσαμεν, ἡ κόμησεν με ὑ-
πεχρέωσε νὰ τὴν συντροφεύσω—βε-
βαιότατα ὅπως μὴ πληγῇ μόνῃ—ἀλλ'
ὅλως τὸ ἀντίθετον συνέβη, διότι παρεμ-
πεσόντος κατὰ τύχην ἐν τῇ συνομιλίᾳ
τοῦ ὀνόματος τῆς Βαρβάρας ἐπέμεινα νὰ
μάθω τὴν ἱστορίαν τῆς γυναικὸς ταύτης,
ἦν ἡναγκάσθη νὰ μοὶ διηγηθῇ.

..

— Εἶχεν ἐπαναστατήσει ἡ Πολωνία,
ἤρχισεν, ἐπομένως αἱ Πολωνικαὶ ἐπαρ-
χίαι τῆς Πρωσίας ἠτοιμάζοντο μυστικὰ
διὰ τὴν ἐξέγερσιν. Ἀλλ' ἡμέραν τινὰ οἱ
ἀρχηγοὶ τῆς συνωμοσίας συνελήφθησαν ἐν
Πόζεν καὶ ἔνεκα τούτου ὅλοι τῶν αἱ ἐλ-
πίδες διεψεύσθησαν. Ἡ ἐπαναστατικὴ κυ-
βέρνησις, ἥς ἡ ἔδρα εὐρίσκετο ἐν τῷ ἐξω-
τερικῷ, ἔμαθεν ὅτι στρατηγὸς τις τῆς χω-
ροφυλακῆς εἶχεν ἀνακαλύψει καὶ συλλά-
βει τοὺς ἐπαναστάτας καὶ οὕτω ἡμπό-
δισε τὴν ἐξέγερσιν. Ὅθεν ἀπήγγειλε τὴν
εἰς θάνατον καταδίκην αὐτοῦ.

Ἡ Βαρβάρα, κόρη Πολωνοῦ τινὸς κό-
μητος, πλουσίου καὶ χαίροντος ἐπιρροὴν
ἐν Πόζεν, ἔλαβε τὴν ἐντολὴν νὰ ἐγχει-
ρίσῃ τὴν καταδίκην ταύτην, ὥς καὶ τὰ
ὅπλα τῆς ἐκτελέσεως εἰς νέον τινὰ σπου-
δαστὴν κατοικοῦντα εἰς σκιερὸν καὶ ρυπα-
ρὸν μέρος τῆς πόλεως.

Ἐσπέραν τινὰ λοιπὸν καθ' ἣν σφοδρὸς
ἄνεμος ἐπέπνεεν, ἡ Βαρβάρα εἰσῆλθεν εἰς
τὸ δωμάτιόν του φωτιζόμενον ὑπὸ ἀθλίας
λυχίας. Μὲ τὸν μαῦρον πέπλον της καὶ

τὴν σκοῦραν μελωτήν της, ἥτις ἐξετείνετο μέχρι ποδῶν καὶ ἥτις ἦτο κατεσπαρμένη ἐκ νιφάδων χιόνος, ἐφαίνετο ὡς ὁ ἀγγε-
λος τῆς ἐκδικήσεως.

Ὁ νέος τὴν ἠτένισε δι' ἐντρόμου βλέμμα-
τος καὶ ἐν τῇ ἀφαιρέσει του ἐλησύν-
ησε νὰ τῇ προσφέρῃ κἀθισμα. Ἡ Βαρ-
βάρα ἐστηρίχθη ἐπὶ τοῦ παραθύρου καὶ
κατέθεσε τὴν ἐντολήν της διὰ τρόπου
σταθεροῦ, κατόπιν τῷ ἐνεχείρησε τὸ ἔγ-
γραφον ἐσφραγισμένον διὰ τῆς σφραγίδος
τῆς Κυβερνήσεως καὶ τῷ ἔδωκεν ἐν ἔξο-
κα ἐν πολυκροτον

— Ἡ ἀπόφασις πρέπει νὰ ἐκτελεσθῇ,
τῷ εἶπε μετὰ γαλήνης, ἐντὸς τριῶν ἡμε-
ρῶν.

Ὁ νέος τὴν ἠτένισε καὶ πάλιν μετ'
ἐνδοιασμοῦ.

— Εἰσθε ἔτοιμος νὰ ὑπακούσετε εἰς
τὴν διαταγὴν ταύτην;

Ὁ Πολένσκη ἀνεστένετο.

— Ἐὰν ὑπακούσω, βαδίζω εἰς βέβαιον
θάνατον, δεσποινίς, καὶ ὁ τάφος θ' ἀνοι-
χθῇ πρὸ ἐμοῦ τὴν στιγμήν καθ' ἣν ἡ ζωὴ
μοὶ μειδιᾷ. Ἀ! πόσον εἰσθε ὠραία! Βε-
βαίως θὰ σᾶς ἀγαποῦν, θὰ σᾶς λατρεύ-
ουν, ἐνῶ ἐγὼ

— Ἐὰν ἔχετε συμπάθειαν τινὰ δι' ἐμέ,
ἤρχισεν, ἐνῶ ἐπὶ τοῦ προσώπου της ἐφαί-
νοντο πλανώμενα ὁ πόνος καὶ τὸ μῖσος
καθιστῶντα αὐτὴν ἔτι ὠραιότεραν, θὰ τι-
μωρήσετε ὁ ἴδιος τὸν ἄθλιον· θὰ μὲ ἐκδι-
κηθῇτε ἀπέναντι αὐτοῦ.

— Σὰς!... ἐξηγηθῇτέ μοι.

— Ἡγάπων τὸν ἄθλιον αὐτὸν καὶ μὲ
ἐγκατέλειπεν ἀνάνδρως διὰ μίαν ἄλλην...
τὴν κόρην τοῦ στρατηγοῦ, οὐτινος ἔχει
τὴν προστασίαν.

— Τὸν ἄτιμον!

— Ὑποσχεθῇτέ μοι ὅτι θὰ τὸν τιμω-
ρήσετε.

— Ἐχει καλῶς. Θὰ τὸν φονεύσω! εἴ-
πεν ὁ νέος ἔχων τοὺς σπινθηροβολοῦντας
ὀφθαλμούς του προσηλωμένους ἐπὶ τῆς
Βαρβάρας. Ἀλλ' αὐτός δὲν εἶνε εὐτυ-
χής; τὸν ἠγαπήσατε. Ὁ τελευταῖός του
στόνος θὰ συντροφευθῇ ὑπὸ τῆς ἀναμνή-
σεως τοῦ ἔρωτός σας καὶ θὰ μειδιάσῃ καὶ
πρὸ τοῦ θανάτου αὐτοῦ ἀκόμη· ἀλλ' ἐγὼ
ὀφείλω ν' ἀποθάνω διὰ τὴν πατρίδα, διὰ
σᾶς, καὶ πρέπει ν' ἀρκεσθῶ φιλῶν τὸ ἄ-
κρον τῆς ἐσθῆτός σας.

Ὁ Πολένσκη ἐγονυπέτησε πρὸ αὐτῆς
καὶ ἐπλησίασεν εἰς τὰ χεῖλη του τὸ ἄκρον
τῆς μελωτῆς της. Ἡ Βαρβάρα ἔθεσε τὴν
χεῖρά της ἐπὶ τοῦ ὤμου του καὶ τὸν παρ-
ετήρησε μὲ πικρὸν μειδίαμα.

— Ἐὰν ἀρκῆσθε, ἐπιθύριση, εἰς τὸν ἔ-
ρωτα μίαν ἀδελφῆς, μίαν πατριώτου, τὸ
μόνον ὅπερ δύναμαι νὰ σᾶς δώσω εἶνε,
αὔριον εἰς τὴν μικρὰν θύραν τοῦ κήπου
μας ἐν τῇ βασιλικῇ ὁδῷ θὰ σᾶς περιμέ-
νουν καὶ ὁδηγήσουν πλησίον μου καὶ ἡδῇ,
χαῖρε.

..

Τὸ μεσονύκτιον τῆς ἐπαύριον ὁ Πολέν-
σκη, ἐν καταστάσει ἀπεριγράπτου πυρε-
τοῦ, ἀνέμενε, πρὸ τοῦ κήπου τοῦ περι-

φράσσοντος τὸ μέγαρον τοῦ κόμητος Κ...
Ἡ θύρα ἤνοιξε σιγῆλως καὶ γραῖα τις ὑ-
πνέτρια τῷ ἔνευσε νὰ εἰσέλθῃ, κατόπιν
τὸν ὠδήγησε διὰ σειρᾶς σκοτεινῶν διαδρό-
μων εἰς μικρὸν τινα ἀντιθάλαμον καὶ τὸν
ἀφῆκεν. Τὴν αὐτὴν στιγμήν ἀπεμακρύνθη
ἡ θυρωρὸς, καὶ ὑπὸ τὸ μυστηριώδες φῶς
λυχνίας, ἀνηρτημένης ἐπὶ τῆς ὀροφῆς, ἀν-
εφάνη ἡ Βαρβάρα. Ἡ θαυμασία ἐνδυμα-
σις της ἦτο κεκαλυμμένη ἐξ ὀλοσηρικοῦ
καὶ δαντελλῶν, οἱ ἀλαβάστρινοι βραχιόνες
τῆς ἐξήρχοντο ἐκ τῶν χειρῶν τῆς Λα-
ζαριτάικα, ἡ δὲ πλουσία μέλαινα κόμη της,
συγκρατομένη ὑπὸ ἐρυθρᾶς ταινίας μό-
νον, ἐκυμάτιζεν ἐπὶ τῶν ὤμων της. Τῷ ἔ-
νευσε νὰ εἰσέλθῃ εἰς τὸν κοιτῶνά της,
τὴν ἠκολούθησε καὶ ἔρριφθη εἰς τοὺς πό-
δας της. Τὸν περιέβαλλε ἡσύχως καὶ λυ-
πηρῶς διὰ τῶν ὠραίων της βραχιόνων καὶ
ἡσπασθῇ τὸ καῖον μέτωπόν του.

— Ἀδελφέ μου, τῷ εἶπεν, ὅ,τι δύνα-
μαι νὰ σοὶ δώσω, εἶνε ὀλίγον, ἀλλ' ἴσως
ἀρκεσθῆς, ἐὰν σοὶ ὑποσχεθῶ νὰ μὴ σὲ λη-
σμονήσω ποτέ, καὶ θυσιάσω τὴν ζωὴν
μου, δεομένη ὑπὲρ σοῦ.

— Σ' εὐχαριστῶ ἐκ βάθους καρδίας,
ἀπεκρίθη ὁ Πολένσκη.

— Καὶ τώρα, ἐξηκολούθησεν ἡ Βαρ-
βάρα, καθήσατε πλησίον μου καὶ πλησίον
τοῦ πυρὸς καὶ ὁμιλήσατέ μοι περὶ τῆς
μητρὸς σας, τῶν ὀνείρων σας καὶ τῶν πό-
νων σας.

Ὁ Πολένσκη ἐκάθησεν ἀπέναντί της
καὶ συνωμίλησαν ὡς δύο φίλοι.

— Μὴ λησμονήσετε ὅ,τι μοὶ ὀρκίσθη-
τε, εἶπεν ἡ Βαρβάρα, ὅτε ὁ Πολένσκη ἡ-
γέρθη ν' ἀναχωρήσῃ.

Ἡ Βαρβάρα ἦτο ὠρὰ καὶ ψυχρὰ [ὡς
χιών.

— Ὅτὰ τὸν φονεύσω, ἀπεκρίθη ὁ Πο-
λένσκη καὶ σήμερον μάλιστα, ἀλλ' ὑπο-
σχεθῇτέ μοι ἐν πρᾶγμα ἀκόμη.

— Ὅτὰ κάμω ὅ,τι δύναμαι.

— Θέλω συλληφθῇ καὶ ὁδηγηθῇ εἰς τὸ
ικρίωμα, εἶπεν, ὑποσχεθῇτέ μοι ὅτι θὰ
εἰσθε ἐκεῖ ὅταν ἀποθάνω διὰ σᾶς καὶ τὴν
πατρίδα.

— Σοὶ τὸ ὑπόσχομαι.

..

Τὴν αὐτὴν ἐσπέραν ὅλη ἡ πόλις ἐτα-
ράχθη καὶ ἐξεπλάγη ἐκ τῆς εἰδήσεως ὅτι
σπουδαστὴς τις ἐφόνευσε τὸν στρατηγὸν
τῆς χωροφυλακῆς δι' ἐγχειριδίου. Εἶχε
συλληφθῇ ἐπ' αὐτοφῶρ καὶ ἀνέμενε ἡδῇ
τὴν καταδίκην του ἐντὸς τῶν ὕγρων τοί-
χων τῆς φυλακῆς του. Δὲν ἔλπουντο τὸ
θῦμα, ἀλλ' ἔλπουντο ὅλοι τὸν φανατι-
κὸν νέον.

Τὴν ἐπομένην ἡμέραν ὁ νεκρὸς ἐξετέθη
ἐπὶ τῆς κρηπίδος φωτιζομένης ὑπὸ λαμ-
πάδων ἀνημμένων καὶ τὸ πλῆθος ἔτρεχεν
ὅπως τὸν ἴδῃ. Ἐπλησίασεν ἐκεῖ καὶ ἡ
Βαρβάρα καὶ παρετήρει τὸ ὠρὸν πρόσω-
πόν του καὶ τὰ συσταλέντα χεῖλη του,
ἀνευ φόβου καὶ συμπαθείας, ἀλλὰ μᾶλλον
μετὰ βαθείας εὐχαριστήσεως.

Ὁ Πολένσκη ὠδηγήθη πρὸ τοῦ δικα-

στηρίου καὶ κατεδικάσθη εἰς θάνατον.
Καθ' ὁδόν, ἐνῶ ἐφέρετο εἰς τὸν τόπον τῆς
ἐκτελέσεως τῷ ἔρριπτον ἄνθη καὶ τὸν ἐ-
χαίρειαν διὰ τῶν μελωδιῶν ἐξ ὕλων τῶν
ποραθύρων. Τὴν στιγμήν δὲ καθ' ἣν ἀ-
νήρχετο τὸ ικρίωμα περιέφερε τὸ βλέμμα
περὶ αὐτοῦ. Ἐζήτει τὴν Βαρβάραν. Ἦτο
ἐκεῖ, πλησίον, ὠρὰ, μὲ τοὺς ὀφθαλμούς
προσηλωμένους ἐπ' αὐτοῦ, ἐνῶ τὰ χεῖλη
της ἐφέλλιζον τίς οἶδε ποῖαν προσευχὴν.

Εἶδε πίπτουσιν τὴν κεφαλὴν τοῦ νέου,
κατόπιν ἤρεμος ἀφῆκε τὸ μέρος ἐκεῖνο
καὶ ἀπῆλθεν.

Μετ' ὀλίγους μῆνας ἡ Βαρβάρα ἐγέ-
νετο μοναχῇ.

ΕΠΗΜ. ΠΙ. ΠΟΛΙΤΑΚΗΣ.

ΣΥΝΔΡΟΜΗΤΑΙ ΕΓΓΡΑΦΟΝΤΑΙ

εἰς τὰ *Ἐκλεκτὰ Μυθιστορήματα*, κατὰ πᾶσαν ἐ-
ποχὴν, ὑπολογιζομένης τῆς ἐτησίας συνδρομῆς εἰς 104
φύλλα.

Τόμοι «Ἐκλεκτῶν Μυθιστορημάτων» τῶν ἐτῶν
Α', Β' καὶ Γ' δεδεμένοι στερεώτατα καὶ κομψότατα
πωλοῦνται ἐν τῇ γραφῇ ἡμῶν.

Ἐπίσης φύλλα τῶν *Ἐκλεκτῶν Μυθιστορημάτων*
τοῦ Α' καὶ Β' τόμου πρὸς λεπτὰ 20 ἕκαστον, καὶ τοῦ
Γ' πρὸς λεπτὰ 10.

ΕΞΕΔΟΘΗ

Ο ΑΝΘΡΩΠΟΣ ΤΟΥ ΚΟΣΜΟΥ

εἰς ἴδιον τεύχος ἐκ σελίδων 400
καὶ πωλεῖται ἐν τῇ Γραφῇ ἡμῶν ἀντὶ δραχμῶν 2.

ΛΙΣΙΩΟΥ

ΕΡΩΣ ΚΑΙ ΣΑ

Τιμᾶται ἐν Ἀθῆναις μίαν Δραχμῇς,
ἐν δὲ ταῖς ἐπαρχίαις καὶ τῷ ἔξωτερικῷ 1,20.

Ἐν τῇ γραφῇ ἡμῶν πωλοῦνται διάφορα

ΝΕΩΤΑΤΑ ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑΤΑ

Ἑλληνικὰ καὶ Γαλλικὰ.

Τὰ ἐσχάτως ἐκδοθέντα πέντε τεύχη τοῦ

ΕΓΧΕΙΡΙΔΙΟΥ ΙΑΤΡΟΔΙΚΑΣΤΙΚΗΣ

τοῦ Α. Lutaud

τροποποιηθέντος συμφώνως τῇ Ἑλλ.ν. Νομοθεσίᾳ ὑπὸ
τοῦ ἐν τῇ Ἑθν. Πανεπιστημίῳ ὑψηλοῦ τῆς Ἱατρο-
δικαστικῆς κ. Α. Δ. Καλλιθωκά, πωλοῦνται ἐν τῇ
γραφῇ ἡμῶν ἀντὶ **λεπτῶν 50** ἕκαστον, ταῖς ἐπαρ-
χίαις δὲ καὶ τῷ ἔξωτερικῷ ἀποστέλλονται **ἀντὶ λ. 60**.

ΕΒΔΟΜΑΣ

ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΚΑΙ ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΗ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΙΩΑΝΝΗΣ Μ. ΔΑΜΒΕΡΓΗΣ

ΕΚΔΙΔΟΤΑΙ ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ ΜΕΤΑ ΠΑΡΑΡΤΗΜΑΤΟΣ

Συνδρομὴ ἐτησίᾳ καὶ προπληρωτέα

Ἐν Ἀθῆναις :

Ἐν Ἑλλάδι δρ. 10. Ἐν τῇ Ἐξωτερικῇ φρ. χρ. 12.

ΕΞΕΔΟΘΗ ΚΑΙ ΠΩΛΕΙΤΑΙ

ΕΝ Τῇ ΓΡΑΦῇ ἡμῶν

ΤΟ ΒΥΖΑΝΤΙΝΟΝ ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟΝ

ΤΟΥ 1888

ΠΟΙΗΤΙΚΟΣ ΑΝΘΩΝ

Ὁ Α' καὶ Β' τόμος τοῦ ἀρίστου ποιητικοῦ περι-
οδικοῦ τῆς Ζακύνθου, πωλοῦνται ἐν τῇ Γραφῇ ἡμῶν
ἀντὶ δρ. 8. Ἐν ταῖς Ἐπαρχίαις καὶ τῇ Ἐξωτερικῇ
ἀποστέλλονται ἀντὶ δρ. 9.

Σακελλαρίου Βιβλιοθήκη τοῦ Λαοῦ: Βηλαρὰ
Ποιήματα. — Τιμᾶται λεπτῶν 50, εἰς τὰς Ἐπαρ-
χίας καὶ τῇ Ἐξωτερικῇ ἀποστέλλεται ἀντὶ λεπ. 60.